

Infolist

Marec

Zbor Cirkvi bratskej v Leviciach

2017

V utorok 21. februára bol odvolaný svojim Pánom brat kazateľ Fazekaš – náš ujo Ľudo. Som vďačný, že mohol slúžiť v CB Levice a radi na neho budeme spomínať. Súčasťou tohto Infolistu je spomienka jeho syna a rozhovor, ktorý vznikol pre knihu Kristovci. Sprevádzajme rodinu Fazekašových prímluvnými modlitbami.

Rozlúčková bohoslužba vďačnosti za jeho život a dielo bude **v sobotu 4. marca o 13:00 hod.** v modlitebni CB Levice.

Bohušova spomienka na ocina

Bol august 1968, keď sme boli celá rodina – ocino, mama, Dušky a ja – na spoločnej dvojtýždňovej dovolenke v Juhoslávii, v Dubrovniku. My s mamou sme cestovali vlakom z Prahy a ocino prišiel za nami, z Zürichu, kde vtedy pracoval na svojom doktoráte z teológie. Bolo nám spolu fajn. Aj mame sa zdravotne uľavilo, veď hlavne preto sme do „Jugošky“ išli.

Pokračovanie na druhej strane

40 dní s Markovým evanjeliom

Radi by sme vás povzbudili k spoločnému čítaniu Markovho evanjelia za 40 dní. V nedeľu 5. 3. na bohoslužbách každý dostane rozpis oddielov na každý deň. Kázne budú nadväzovať na to, čo sme si už počas týždňa čítali. Tak by prebehla 40 dňová príprava na Veľkú noc.

Bohoslužby

5.3.	9:30	1. Timoteovi 6:11-12 Právě křesťanstvo je boj Ján Verčimák
12.3.	9:30	Martin Jurčo <i>VEČERA PÁNOVA</i>
19.3.	9:30	Marek 3:7-35 Kto si Ježiš? Roman Neumann
	17:00	<i>VÝROČNÉ ČLENSKÉ ZHROMAŽDENIE</i>
26.3.	9:30	Marek 6:45-56 Tvrdosť ľudského srdca Roman Neumann

Pokračovanie z prvej strany

Po dvoch týždňoch sa ocino musel vrátiť späť do Zürichu, lebo sa mu začala škola. My sme tiež mali ísť domov. Deň po ocinovom odchode prišiel 21. august s okupáciou Československa. Nastal zmätok, zúfalstvo, bez peňazí, hromadná emigrácia, hranice do Československa zatvorené.

Rodina Islerová, u ktorej ocino vo Švajčiarsku býval, nám vybavila letenky zo Záhrebu do Zürichu. Strávili sme u nich dva nádherné týždne, ktoré sa mne, 11-ročnému chlapcovi, zdali ako v raji.

Po dvoch týždňoch, keď sa situácia v Československu trocha stabilizovala, nastal čas nášho odchodu do Československa.

Pamätám si ako sme išli poslednú nedeľu do miestneho zboru, kam ocino chodil počas štúdia a kde bol veľmi obľúbený. Potom sme boli dlho do noci u miestneho kazateľa Vagnera a tušil som, že sa niečo deje. Na druhý deň sa stretnutie rodín zopakovalo, ale už aj za prítomnosti Islerovcov, našich hostiteľov a priateľov. Zase boli dlho do noci.

Na druhý deň, počas posledného nákupu pred odchodom domov do Československa, mama spozorovala, že niečo tuším, a tak mi prezradila: *„Chcú, aby sme ostali vo Švajčiarsku. Dajú nám dom a auto. Ocino môže hneď nastúpiť za kazateľa, lebo ich kazateľ ide na misiu do Afriky. Ale ocino a ja sme sa rozhodli vrátiť sa domov.“*

Keď som sa po niekoľkých rokoch ocina spýtal, prečo sa takto rozhodol, tak mi dal stručnú, ale jasnú odpoveď: *„Bohuš, možno by sme sa mali vo Švajčiarsku po materiálnej stránke lepšie, no neviem, či by sme sa mali lepšie po duchovnej stránke. Viem však určite, že cirkvi v Československu by sme ublížili, a to som v žiadnom prípade nechcel.“*

Čo k tomu dodať? Ďakujem, že dal Pán Boh ocinovi takú vnútornú silu, že sa neulakomil na slávu a bohatstvo, ale ostal verný Pánu Bohu až do smrti. Vždy, keď na túto životnú udalosť našej rodiny myslím, tak sa mi slzy tlačia do očí. Zas a zas, neustále.

Táto životná udalosť, zanechala vo mne nezmazateľnú skúsenosť, ako sa v danej chvíli s Božou pomocou, ocino zachoval. Ľudsky poňaté, bolo to bláznovské rozhodnutie. Jeho rozhodnutie zanechalo vo mne, vtedy v 11-ročnom synovi, taký hlboký rez, ktorý v mojej mysli zatieni aj to, aký bol ocino skvelý kazateľ, učiteľ, hudobník, skladateľ, textár, prekladateľ a neviem čo ešte. Je to proste tak. Prosím Pána Boha, aby aj mne dal milosť a múdrosť takto sa zachovať v podobných situáciách.

Takto o sa o ňom píše v knihe Kristovci

Zhovárali sa: Eva Bechná, Ľubo Bechný, December 2012

Doc. ThDr. Ľudovít Fazekaš sa narodil v roku 1929 na východnom Slovensku. Po ukončení Evanjelickej teologickej fakulty (1951) pôsobil ako kazateľ Cirkvi bratskej v Prešove (1951–1957) a Leviciach (1957–1962). Za nedovolenú výchovu mládeže ho komunisti preložili za kazateľa do Benátok nad Jizerou (1962–1968) v ČR. V roku 1968 bol rehabilitovaný a znovu ustanovený za kazateľa v Leviciach, kde pôsobil až do roku 1990. V rokoch 1990–1993 bol predsedom Rady Cirkvi bratskej na Slovensku a v roku 1993 sa zúčastnil založenia Katedry evanjelikálnej teológie a misie (dnes Katedra teológie a misie) na Univerzite Mateja Bella v Banskej Bystrici. Napísal množstvo odborných teologických publikácií, prednášal v Nemecku, vo Švajčiarsku a v USA. Má dvoch synov, štyroch vnukov a tri pravnúčatá. Ako senior žil v Leviciach.

Brat Fazekaš, vo svojom pripravovanom životopise píšete, že pochádzate z malej východniarskej dedinky, Hrašovíka. Vaši rodičia boli roľníci. Keď sa pozriete späť, čo bolo v tom čase určujúcim faktorom, ktorý výrazne ovplyvnil váš život? To, na čo

sa ja najviac pamätám z tohto obdobia, bolo zhromaždenie Modrého kríža v Beniakovciach, v susednej dedine Hrašovíka. Pôsoobil tam brat Roháček, evanjelista zo Starej Turej, ktorý spolupracoval so sestrami Royovými. Vzniklo tam spoločenstvo ľudí, ktorí poznali nielen bohoslužby, ale mali aj osobnú vieru v Pána Ježiša. Ja som síce patrilo do evanjelickej cirkvi, kde som bol confirmovaný, ale to hlavné, čo ku mne prehovorilo už ako ku chlapcovi, bolo toto spoločenstvo veriacich ľudí. Neboli to nejakí vzdelanci, ale sedliaci ako môj otec, ale boli to Pánovi odovzdaní ľudia aj svojím životom, ktorí okrem iného nepili alkohol.

Ako mladý chlapec ste odovzdali život Pánovi Ježišovi, ale stále ste mali problém uveriť, že vám boli odpustené všetky

hriechy... Vtedy som mal asi trinásť rokov a bol som na konferencii Modrého kríža na Starej Turej (1943). Uskutočnila sa tam evanjelizácia a po zhromaždení sme sa spoločne modlili. Ja som úprimne vyznával hriechy, ale keď sa ma jeden brat opýtal, či verím, že mi boli odpustené všetky hriechy, odpovedal som: „Ja tomu nemôžem veriť. Ja nič necítim.“ Potom som však v knihe R. A. Torreya „Kterak rústi v Krista“, čítal, že nie je dôležité, aby sme cítili, ale aby sme dôverovali Božej vernosti. A keď to nerobíme, robíme Pána Boha klamárom. Lebo v Biblii sa píše, že „ak vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby nám odpustil naše hriechy.“ (I. Ján 1,9) Ale trvalo mi dlhší čas, kým som na to prišiel. V jednu nedeľu cestou zo zhromaždenia som sa

modlil a zrazu mi prišlo na um, že robím Pána Boha klamárom. Vtedy sa mi rozjasnilo, takže som uveril, čo mi urobil verný Boh. Prišla i radosť pomocou viery, nie pomocou citu.

Gymnázium ste absolvovali v Prešove a potom ste študovali na bohosloveckej fakulte v Bratislave. Napriek tomu, že ste boli z obyčajnej dedinskej rodiny, v škole sa vám darilo. Raz sme ako gymnazisti išli na výlet do Vysokých Tatier. Na Štrbskom plese sme sa asi štyria chlapci fotili na skalkách pri brehu. Keď som sa uvidel na fotke, zažil som šok. Ostatní chlapci také riadne postavy a ja taký tenučký, chudé nožičky vo veľkých pumpkách... Tak som si povedal, inú postavu mať nebudem, ale učiť sa môžem. Tak som sa vrhol na štúdium. A naozaj som potom nikdy nemal horšiu známku ako dvojku.

Kedy vo vás vzbĺkla myšlienka, že sa stanete kazateľom? Neviem to vysvetliť, ale od detstva som vedel, že budem kazateľom. Keď po maturite prišla reč na to, čo ďalej, šiel som sa zapísať na teológiu.

Väčšinu života ste vykonávali prácu kazateľa pod tlakom komunistického režimu. Za vašu prácu s mládežou vás komunisti za trest poslali z Levíc až do českých Benátok nad Jizerou. Ale napriek totalitnému útlaku sa za komunizmu cirkvi darilo. Ako to? No vidíte, to je ten paradox – „protimienka k ľudskému mysleniu“. Vtedy bol komunistický útlak, ktorý sme ťažko prijímali, ale bolo to na dobré. Dnes je všetko uvoľnené, nikto nám vieru nevyčíta a predsa ľudia nepracujú, ako by mali. Ten tlak bol pre nás ohromne dobrý, lebo sme museli niečo ukázať. Napríklad, keď bolo združstevňovanie. Členovia zboru v Leviciach nevedeli, čo majú robiť, a tak sa prišli poradiť s kazateľom Markušom: „Brat kazateľ, máme do družstva vstúpiť či nevstúpiť?“ Po dlhšom modlitebnom čase povedal: „Do družstva vstúpte, ale prevezmite vedenie!“ A tam, kde naši ľudia viedli v dedinách družstvá – Horná Seč, Dolná Seč, Ludany atď., tam to išlo výborne. Horná Seč bola dokonca vyhodnotená ako najlepšie družstvo na celom Slovensku. A komunisti žasli!

Vy ste to však ani ako kazateľ nemali jednoduché. Pozrime sa napríklad na vaše pôsobenie v Prešove, kde pod zbor vtedy patrilo veľa stanic. Čo taká služba znamenala? V Prešove som mal na starosti takmer celý Východoslovenský kraj. V pondelok až piatok som obchádzal zborové stanice, takže každú noc som spal v inej posteli. A keď som prišiel na niektorú našu stanicu, tak som nielen kázal. Navštívil som aj tri – štyri rodiny, debatoval som s nimi, pýtal sa ako pracujú, ako vychovávajú deti, ako milujú Pána, ako čítajú Bibliu. Potom som vyučoval deti náboženstvo a až večer som mal kázeň. Bola to veľká práca práve preto, že sme boli utláčaní komunistami a museli sme sa brániť ľudským životom.

Byť kazateľom veru neznamená iba sa v nedeľu postaviť za kazateľňu a predniesť kázeň. Je to aj pastoračná služba, práca s mládežou a iné. Žiadny kazateľ však nemôže stíhať všetko. A žiadny nie je na všetko rovnako obdarený. Aké boli priority vašej služby? Ja som venoval veľa času práve kázaniu. Lebo som zistil, že sa v zhromaždeniach síce káže, ale ľudia fakticky Bibliu nerozumejú. Nevedia, o čo tam ide. Na to som dával veľký pozor. O tom svedčí aj vydávanie mojich kníh, ktoré som napísal ako kázne v zboroch a potom som ich vydal ako učiteľ na KETM v Banskej Bystrici. Rovnaký dôraz som kládol na život. Musíme niečo ukázať! Bez viditeľného života, je to nanič. Ľudia chcú vidieť, lebo viac dajú na oči ako na uši. A to som vždy prízvukoval našim veriacim: „Na vás musia vidieť, že sa s vami niečo stalo a že viete dbať o druhých!“

Každá doba má svoje hrozby pre evanjelium. Za komunizmu to bol politický útlak. Aké nebezpečenstvo vidíte v dnešnej dobe? Vidím nebezpečenstvo v nesprávne pochopenom Písme. Je správne, čo vraví apoštol Pavol, že sme vierou spasení a nie skutkami, ktoré žiada Boží Zákon (Gal 2,16). Lenže apoštol Jakub nám vraví: „Človek je ospravedlnený zo skutkov a nie iba z viery“ (Jak 2, 24). Ba aj Pavol sám: „Všetci sa totiž musíme postaviť pred Kristovu súdnu stolicu, aby si každý odniesol odplatu podľa toho, čo vykonal v tele, či dobré, či zlé“ (2K 5, 10). Nesmieme žiť laxný život a spoliehať sa na to, že veriacim Kristus hriechy odpúšťa. Vlažného človeka vypľúva z úst (Zjav 3, 16).

Dlhý čas ste pôsili ako kazateľ v Leviciach, istý čas aj ako druhý kazateľ popri bratovi Prištiakovi. Viete mi povedať niečo o tomto období? Aké ste vtedy prežívali radosti a starosti? Rok po svojom nastúpení do Levíc (1969) som s bratom Prištiakom zažil niečo, čo mi je doteraz ako krásna záhrada s voňavými kvetmi. Navzdory komunistickému zákazu sme na vrchu Hrb urobili tábor mládeže nielen z nášho zboru, ale aj z iných. Tam sme mávali zhromaždenia aj hry. Začiatok bol obyčajný, ale potom sa niektorí mládežníci obrátili a vydali o tom svedectvo, po ktorom sa obrátili ďalší a vydali svedectvo. Tak to išlo celý týždeň: nové svedectvá, nové obrátenia. Bolo ich asi dvadsať a keď sme sa vrátili domov, malo to ešte pokračovanie, takže veľa ľudí prišlo k viere. V živote som nezažil nič také krásne ako toto. Len sme museli robiť veľa opatrení, aby oheň zapaľoval, ale nehasol. Tu bolo uložené aj jestvovanie celého zboru. „Prikladajte na oheň, lebo má tendenciu hasnúť!“

V roku 1956 ste sa oženili s Perlou, rodenou Markušovou. Prežili ste spolu kus života a vaša manželka vždy stála po vašom boku v dobrom i v zlom. Aj teraz tu sedí pri nás a pozorne sleduje, o čom sa rozprávame. Akými princípmi ste sa vo svojom manželstve

riadili, čo vám pomáhalo dôjsť až do tejto chvíle? Sme rôzne povahy. Ja vždy prízvukujem tým, ktorí sa chcú stať manželmi: „Dajte si pozor, lebo teraz sa máte radi, ale potom príde ten všedný život a zistíte, že máte rôzne povahy, rôzne záľuby, rôzne skúsenosti, rôzne ciele a budete to musieť dať dohromady.“ Ani pre nás to nebolo jednoduché. Nakoniec sme na to prišli, ale tiež sme museli vynaložiť veľa energie na to, aby sme jeden druhého pochopili. Ja napríklad veľa sedím pri knihách. Moja manželka teda musela pochopiť, že som kazateľ, že som učiteľ, že nemôžem len tak hádzať zbožnými frázami, ale musím to zásadne poznať. Ja som musel pochopiť zasa jej záľuby, že má rada kvety, hory, rozhovory. Chodil som s ňou na výlety, robili sme túry. Nebolo mi to síce nepríjemné, lenže ja som mal rád Tatry, ale ona bola do nich zamilovaná. A ja som to musel pochopiť. Musel som jej v tom vyhovieť a ísť s ňou; a bolo to treba aj v iných veciach.

Ako ste pri svojej náročnej práci naplňali svoju otcovskú úlohu pri dvoch synoch? Pri mojej kazateľskej práci zvyčajne bývali koniec a začiatok týždňa voľné, tak som sa snažil deťom venovať. Chodili sme do parku, v zime sme sa korčuľovali, lyžovali, v lete sme sa kúpali... Snažil som sa im byť priateľom a troška budovať ten vzťah, aby zo mňa ako z otca mali nejaký osoh. Musím však priznať, že som bol vďačný za Perlu, že mi ju Pán Boh dal a že ona sa im venovala viac. Mala na to dar i viac času ako ja. Pán nám dal milosť, že obaja synovia sa obrátili a stoja v zbore a v jeho práci.

Boli ste prísny otec? Boli u vás doma zvykom aj fyzické tresty? Nie, nie. Myslím si, že neboli potrebné. Samozrejme, nie všetko bolo dovolené, prísnosť musela byť a keď niečo spravili, prišlo pokarhanie.

Mali ste dvoch chlapcov, takým sa treba venovať i športovo. Nechýbal im tento element? Mali ste na to čas? Ale áno, spomínam si, že tam, pri tej Toryse, sme napríklad trénovali skok do diaľky. Ja som ako mladý chlapec tiež pestoval atletiku a hral volejbal, takže som to vedel odovzdať aj svojim synom.

Po revolúcii, v roku 1993 ste boli jedným zo zakladateľov Katedry evanjelikálnej teológie a misie na UMB v Banskej Bystrici. Ktoré cirkvi sa podieľali na jej vzniku? Akým spôsobom ste riešili teologické rozdiely? Katedru založili cirkvi apoštolská, bratská, baptistická a metodistická. V hlavnom učení sme boli zajedno a v ostatných veciach sme umožňovali povereným zástupcom cirkví, aby mohli do školy prichádzať a vyučovať svojich študentov o svojich špecifických hľadiskách.

Katedra vznikla na štátnej univerzite Mateja Bela, to znamená, že sa do istej miery musela podriaďovať sekulárnym pravidlám a kontrole ministerstva. Keď sa spätne obzriete, nemáte pocit, že by bolo lepšie ísť cestou nezávislej biblickej školy či seminára? Nebola spolupráca so štátnou školou kontraproduktívna? Nie!

Využili sme takúto možnosť práve preto, že všetky tieto cirkvi mali svoje samostatné vzdelávacie inštitúcie, ale v Čechách a po rozdelení štátu sme o ne prišli. Pri formovaní katedry sme však mali dostatočné právomoci. Ak aj boli nejaké pravidlá, neboli duchovného rázu. Napríklad, zo začiatku bol problém, že katedra mohla byť akreditovaná iba vtedy, ak sme mali pedagóga s titulom doktor, potom docent a profesor. Bol som teda nútený urobiť si docentúru, aby som naplnil túto požiadavku. Neskôr ma brat Lupták povzbudzoval, aby som si urobil aj profesúru, ale zo zdravotných dôvodov to už nebolo možné.

Katedra patrí pod pedagogickú fakultu, môžu študenti využiť aj iné predmety? Škola KETM je pre nás výhodná aj preto, lebo študenti spolu s teologickým vzdelaním získavajú aj vysokoškolské vzdelanie bakalárske či magisterské, a tak môžu teológiu skombinovať aj s predmetmi z iných katedier a môžu potom učiť na gymnáziu nielen náboženstvo, ale aj iný predmet, napríklad angličtinu, dejiny atď., čo im rozširuje možnosti zamestnania.

V Cirkvi bratskej sa dlhé roky používal Roháčkov preklad Biblie. Neskôr sa však rozhodlo o vydaní ekumenického prekladu, kde ste vy boli v skupine prekladateľov. Ako to fungovalo? Môžete nám k tomu povedať niečo viac? Roháčkov preklad je presný, lebo je doslovný, ale už nie celkom blízky dnešnému človeku. Ekumenický preklad mal byť pre súčasného človeka. Ja som bol v skupine pre preklad Novej zmluvy a tam som preložil evanjelium Matúša. Ale potom nebolo dosť pracovníkov v starozmluvnej skupine, tak ma preradili tam. Fungovalo to tak, že sme sa stretli raz za mesiac a prebrali sme tam za tri dni asi tri – štyri kapitoly. Mne sa to nepáčilo, lebo som vypočítal, že pri takom tempe to bude trvať možno 30 rokov. Navrhol som im určitý spôsob, ktorý však neprijali, a tak som z celého projektu odstúpil. Keď oni iným spôsobom Bibliu predsa preložili, poslal som im pri vydaní aspoň revíziu. Na rozdiel od českého prekladu vidím na slovenskom chybu v tom, že tam chýbajú odvolacie verše a úvody do jednotlivých kníh: kedy vznikli, za akých okolností a podobne.

Nezvikali medzi zástupcami jednotlivých cirkví nejaké rozpory pri preklade? Nie, išlo skôr skôr len o drobnosti, týkajúce sa presnosti jazyka. Napríklad formulácia: „Ty Hospodin, Bože náš“ sa nemohla použiť. Buď sme museli zvoliť: „Hospodin, Boh náš!“ alebo „Hospodine, Bože náš“.

Ako sa vám spolupracovalo s docentom Jánom Grešom? Spoznali sme sa už na štúdiách teológie, on bol o jeden ročník mladší. Stretli sme sa pri prekladaní Biblie. Pravda je, že nie s každým evanjelikom, či katolíkom si porozumiem. S bratom Jánom Grešom sme si rozumeli, pretože sme kládli dôraz na princípy, nie na formy.

Vždy ste mali veľmi dobrý vzťah k mladým ľuďom. Mladí vás dokonca pozývajú ako rečníka na mládežnícke konferencie. Aké sú vaše skúsenosti, čo by ste poradili kazateľom a ďalším služobníkom, ako by mali podchytiť mladých ľudí?

Keď som prišiel do svojho prvého zboru, do Prešova, našiel som ho s istým rozhádaním. Tak som začal s mládežou. Býval som v Bardejove a tam sme veľa chodievali von, do lesa, k rieke. V zime sme sa korčuľovali, v lete kúpali. Pravdaže, vtedajšia staršia generácia mi to zazlievala, že je to „telesné a hriešne“, ale mládež ma „zjedla“. A cez mládež sa mi potom podarilo opäť stmeliť celý zbor. A zdá sa, že tu je cesta aj pre dnešných vedúcich, aby sa mládeži venovali. Vyplatí sa to! Venovať sa mládeži neznamená len venovať sa im duchovne, ale aj im rozumieť. Číže ľudia, ktorí sa chcú venovať mládeži, by mali byť napríklad aj športovci, hudobníci či turisti. Služba mládeži musí byť prispôsobená ich chápaniu. Ja už som z toho vypadol, lebo tomu sa musí venovať veľa úsilia, ktoré ja už neovládám.

Je však zjavné, že aj napriek vysokému veku ste fyzicky, ale predovšetkým psychicky mimoriadne fit. Ako to robíte? Ráno vstávam po piatej a po osprchovaní sa studenou vodou idem na prechádzku, ktorú si zopakujem aj večer. Robím ju v rýchлом tempe a s pohybom nielen nôh, ale aj rúk. Trvá mi to tak 30–45 minút. Už 70 rokov mám žalúdočnú chorobu, kvôli ktorej musím byť striedmy v jedle a iste aj ona je príčinou toho, že žijem už 83 rokov. Za veľmi dôležité považujem aj nestratiť kontakt s inými ľuďmi. V zbere máme seniorský klub. V nedeľu ráno sa stretávame na spoločných modlitbách, ktoré vediem. Zvyknem chodiť do seniorských domovov na návštevy, a viem, že by som to mal robiť ešte častejšie.

Stále sa venujete písaniu kníh a štúdiu, dokonca ovládáte aj internet. To vám určite tiež pomáha udržiavať sa mentálne sviežim. To áno! Píšem svoju autobiografiu. Mám vyše 30 denníkov a každý má asi 300 strán. Až tri roky mi trvalo, kým som z tých denníkov povypisoval dôležité veci. Ale v týchto dňoch som už prácu na tom ukončil. Napísal som aj svoje biblické poznanie (Panstvo Boha a človeka v Písme), ale tu musím ešte nejaký mesiac venovať úpravám. Vydanie musím nechať svojim synom. Aj tak som vydal vyše 20 kníh, z ktorých ešte niektoré možno dostať na KETM v Banskej Bystrici.

V posledných voľbách sa dostali do parlamentu niektorí zaujímaví ľudia, napríklad evanjelista Branislav Škripek, cez ktorého evanjelium zaznieva priamo v Národnej rade. Doteraz to nebolo také výrazné, hoci sme tu mali kresťanské strany. Niektorí to kritizujú, že evanjelium do parlamentu nepatrí, nech ho kážu kazatelia v kostoloch. Mal by sa podľa vás kresťan angažovať v politike? Ja si myslím, že by sa mal. My sme politiku vyčlenili, ako niečo čo nepatrí do života kresťana, ako niečo telesné. Ale je to veľká masa ľudí, ktorej sa politici prihovárajú. Takže ak by na poslancovi v parlamente ostatní videli, že je priateľský, že je pomocný, že je láskavý, že koná čestne, mohlo by to väčší efekt ako kázeň v kostole.

Mohli by ste sa s nami na záver podeliť so svojim osobným krédom? Za ostatných 80 rokov sme prežili niekoľko etáp, ktoré boli inšpirované ľudským sebecktvom. Najprv sme prežili Hitlerov nacizmus, ktorý diktoval nadradenosť nemeckej rasy. Potom prišiel Stalinov komunizmus a začala panovať robotnícka trieda – klasa. V dnešnej dobe sú „peniaze až na prvom mieste“ a teda diktuje kapitalistická kasa. Čo proti tomu postaviť? „Neprídeme tam, kde chceme, ale kde zastane vlak, do ktorého sme nasadli.“ A vlak, ktorý vedie ku šťastiu, znamená to, že s Ježišom stratíme svoj život pre druhého! Rasa, klasa, kasa – spása! Prijatť spasenie v Kristovej krvi a ku krížu viesť druhých svojou obetavou službou – tak privedieme druhých ku šťastiu a nájdeme naplnené šťastie aj my!

Podujatia počas týždňa

Studnička	piatok	Jedáleň, veľká sála	16:00
Mladší dorastenecký klub	piatok	Mládežnícka miestnosť	17:45
Gospelový spevokol	piatok	Jedáleň	19:00
Dorast	sobota	Jedáleň	18:00
Mládež	sobota	MC Kontakt	19:00
		<i>Spoločenské hry –</i>	
Spoločné stretnutie dorastu a mládeže – 2v1	4.3.	Kontakt	19:00
		<i>Športy – telocvičňa –</i>	
		Gymnázium sv.Vincenta	
SAME klub	12.3.	Mládežnícka miestnosť	15:00

Modlitebné stretnutia v stredu

	Levice (18:00)	Horná Seč (18:00)	Dolná Seč (18:00)	M.Ludany (18:00)	N.Tekov (18:00)
1.3.	J.Verčimák	Senior Garden	R.Neumann		R.Mészáros
8.3.	Š. Hasič	B.Zomborský		R.Neumann	
15.3.	Št.Evin	Senior Garden	M.Prišťák		R.Neumann.
22.3.	D.Guľan	R.Neumann		J.Verčimák	
29.3.	R.Neumann	Senior Garden	M.Tomašovský		A.Moravský

Porada staršovstva

1.3. streda 19:30

Stretnutie seniorov s obedom o 12:00. Host': Martin Jurčo

12.3. nedeľa 13:30 jedáleň

Hostitelia

5.3. Moravská Oľga
Prišťáková Lýdia

12.3. Garajová Viera
Boldišová Milica

19.3. Mandúchová Janka
Suchánska Emília

26.3. Greksová Alena (HS)
Machajdíková Helena

55. výročie sobáša si pripomínajú

- Jozef a Helena Guľanovci z Levíc (11.3.)

Blahoželáme k narodeninám

Moravský Jozef, Kalná nad Hronom, (67) 8.3.

Fazekašová Perla, Levice, (83) 12.3.

Machajdíková Helena, Levice, (60) 13.3.

Guľan Jozef, Levice, (82) 15.3.

Henžel Štefan, Levice, (92) 17.3.

Hurajová Júlia, Levice, (73) 17.3.

Moravská Marianna, Levice, (66) 22.3.

Vetorová Margita, Levice, (77) 23.3.

Naďová Elena, Horná Seč, (69) 24.3.

Bencsová Alžbeta, Levice, (70) 26.3.

Márföldiová Anna, Horná Seč, (75) 30.3.

Rozlúčili sme sa

s Alžbetou Márkusovou z Hornej Seči vo veku 96 rokov (15.2.)

Informácie zo staršovstva

* Zhodnotili sme uplynulé obdobie: mini sériu kázni o odpustení a milosti, uvádzanie bohoslužieb...

* Hovorili sme so snúbencami Miškou Tomašovskou a Honzom Vaněrom.

* Zobrali sme na vedomie hospodárenie za rok 2016 a prijali návrh rozpočtu na rok 2017.

* Oboznámili sme sa s vývojom prebiehajúcej prípravy na členstvo, navrhli sme ďalšie kroky postupu pri deťoch zboru, ktoré dovŕšili 18 rokov a pri dlhodobo vzdialených členoch zboru.

* Odsúhlasili sme prevod členstva rodiny Tóthovej zo zboru BJB Tekovské Lužany.

* Oboznámili sme sa so vznikajúcim novým webom zboru.

* Odsúhlasili sme používanie nového loga pre náš zbor.

* Pri príležitosti 70. výročia presídlenia našich predkov uvažujeme o zorganizovaní zborového výletu do Nyíregyházy.

* Pri príležitosti 500. výročia reformácie uvažujeme o usporiadaní výstavy o Biblii v MC Kontakt.

* Vymenovali sme správnu radu účelového zariadenia MC Kontakt na nasledovné funkčné obdobie.

* Vyhodnotili sme výsledok hlasovania z mimoriadneho členského zhromaždenia o kúpe susednej nehnuteľnosti.

Hospodárenie zboru

Záujemcovia s detailnými alebo konkrétnejšími otázkami k zborovému hospodáreniu môžu v deň konania členského zhromaždenia využiť čas **hodinu pred jeho začiatkom (od 16:00 hod).**

Konferencia Máme čo zvestovať

Téma: Evanjelium v centre cirkvi

6.4.-8.4. štvrtok - sobota Hotel Satel, Poprad

Registrácia do 1.marca na www.mcz.cb.sk.

Letné akcie 2017

10.-17. jún	Pobyť seniorov – Zemplínska Šírava, hotel CHEMES
8.-14.júl	Pobyť MDK
15.-22.júl ?	Anglický kemp Kecy Pobyť dorast
29.júl-5.august	VeDeLePoCiBr – Celoslovenský detský letný pobyt – Oravská priehrada, hotel Studnička
21.-25.august	Denný letný tábor pre deti – DeLet Floorball sport camp

Aktuálne termíny akcií sú v kalendári na webe cblv.sk.

Kontakty

Internetová stránka zboru: www.cblv.sk

Kancelária zboru	S.Chalupku 7	☎ 633 2520, levice@cb.sk
Kazateľ: Roman Neumann	29. augusta 25	☎ 633 2524 roman.neumann@cb.sk
Kazateľ pre MDK a mládež: Ján Verčimák		☎ 0905 629 663
Kazateľ pre Trnavu: Juraj Kohút		☎ 0907 663 552
Vikár pre Trnavu: Marek Tomašovič		☎ 0949 193 551
Domovník		☎ 633 2521

Zodpovedný redaktor Infolistu: Rastislav Šteško

Uzávierka čísla: Vždy v stredu pred poslednou nedeľou v mesiaci.

Číslo účtu pre príspevky na činnosť zboru:

Zborový účet:	SK14 0900 0000 0000 2861 1356
Misijná práca v Trnave:	SK30 5600 0000 0071 4356 6003
Mládežnícke centrum:	SK10 0200 0000 0016 1152 5951
Miesto v dome:	SK96 5600 0000 0071 4356 2002;VS:5555
Dom pre seniorov:	SK79 5600 0000 0071 4356 9001;VS:3333